

COPIER DE VOIAJ

~~Lucia Popescu~~

Romulus Bogdan

Am papat lung...

Etica...

de...

...

...

...

ROMULUS

BOGDAN

ANTONESCU

~~Dăruirea~~

BTAV

61 Lîngă Agrișu 119

Au poposit lîngă mine.

Zăcea cu pieptul în partea lîngă Trăpșuș.
Șe luptare eroic,
Trăgînd cu întreaga succesiune de gînduri.
Ultimul, ~~și-l apînse pentru el,~~
pe cel mai ritet,
pe cel mai verăbdător,
pe cel mai fumeș.
și-l apînse pentru el.

L-au cîștit cum se cuvine
și au plecat mai departe.

19 dec. 1965

64 Dialectica urzătorilor.

BTM 2

Am să vă recomand
dialectica urzătorilor.

Timbul numărul unu:
spre noapte,

Timbul numărul doi:
spre prânz,
apoi pe loc-repaus.

Este cel mai greu
exercițiu de gimnastică.

Ușurează pe pilof și rădăcină
și dintr-o dată vine pe vorful
și dintr-o dată vine

brutele crescute puțin
nu-i pot apăsa.

cu lumina pe partea.

Alții zic că este unu cu gradul.

V-am spus că este cel mai greu
exercițiu de gimnastică.

Fiecare om nu-l exercită
decît o singură dată.

hivern 1966

~~Pentru fiecare curvint pe care un l-am rotit
se va uita ceteru om
acoperit se verăbdarea luminii,
ridicând fruntea dintr-o
voastră spre soare~~

~~vestitul că pe care-l voi
pentru fiecare curvint rotit
va uita ceteru om.~~

52 Pentru fiecare curvint BTB

Pentru fiecare curvint
pe care un l-am rotit
se va uita ceteru om
ridicând se verăbdarea luminii.

Și va acoperi gura
cu fruntea
pentru că nimeni lui
să nu i le curvint pe toate
și va căuta dincolo de stele
vorul și

Comandul pe divizor.

Coul va ajunge la mine
mă va răbda ce mai are de făcut,
vestitul că pentru fiecare curvint
pe care-l voi rotit
ceteru om va uita.

4 iulie 1966

Titluri (de realizat
un etichet)

✓ Lingă mare III

Lingă roșie (Măscuțu va pune peștii pe el)

Lingă idci

✓ Lingă iubire

Lingă pace

Lingă război

Lingă inimă

Lingă mare

✓ Lingă tăcere

✓ Lingă timp

✓ Lingă muzică (Cel mai greu este alți-

✓ Lingă egoism (vul pas)

Lingă pian ?

Lingă frumusețe

pag 47 Eram numai noi

Eram numai noi amândoi,
Zina și pușca vișu sub cap și vîșă.
Tăcerea, între două frunclini de copac,
Și jașul hamac,
și se legîna.

Eram numai noi amândoi,
Dumbrava de iconele voastre
distante amestec
pe atotul pîmînt de dor
în atotul temple albăstru.

Eram numai noi amândoi.
Am răsunat un ^{și fiț am în agii et jeta} ~~șușuț~~ ~~și fiț am în agii et jeta~~
Deolată a ars ~~disunșeata~~ ~~și fiț am în agii et jeta~~
~~Șușuț am răsunat deolată~~
~~Leolată~~ ~~șușuț~~ deolată
~~șușuț~~

~~șușuț~~
Arbore lumina.
Zoră templului era plină
de vocea Fetei gravă.

In uici, frule, va no - si ramanet
"Chopul fetes ~~si ramanet~~ pe miora"
Inevitabil

Si de-atunci Eminescu poze lumii
Clipa cea fara nume.

12 Febr. 1966

Deodată a ars dimineata.

101. Liagă poezie

Cel mai frumos grad tat nepus
a rămas.

Cel mai greu ~~este~~ ^{este} ultimul pas.
(???)

20 Febr. 1966

98. 1- 1- 1-

Toamna în crește făcerile-voi,
Domul are bratele noi.

Căntecul a rămas la jumătate,
Amintiri ~~se-urplinesc~~ ^{se-urplinesc} ~~în~~ ^{în} spate.

Ne-asteaptă în fața o altă lume,
mai nestăută, mai străvă.

Voi prăvăla bulgări de stele cu creie?
Și creie va găsi domul pios la mine?

18 martie 1966

1881 10/1

2000

2000

2000

non
boa
on
cavon
H. L. L.
ecout

2000

2000

2000

2000

100
102
Când păsările vor izbucni
cu țipăt

Am stat ca te-a aruncat după
ține.

BTM/96 Longă tăcere

~~Am stat din ține tăcere~~

Dom ține a răsunat țicerea
~~umbrelor cu poezii de țarță, voci~~
cu poezii de țarță umbrelor.
Căi, remexii căi
un vor unii lucruri
niște un **gând**

tu re va uita uita o clipă
și uita una nu va uita,
țigăruț, țigăruț de țarță,
un țarță.

țarță ^{țarță}
țarță un țarță de țarță țarță,
țarță
re va țarță de țarță țarță
și țarță țarță țarță va țarță țarță
~~o țarță țarță o țarță țarță.~~
te țarță țarță țarță țarță.

4 iulie 1966

vme
me
cme
lme
pme
colme
lme

acum
fum
dram

lume
glume
spume

going fine of

bme
ome

coosta
arsta
parsta
carsta
no parsta

nte
lete
brulete
cete

lms
lms
lms
lms
lms
lms
lms
lms
lms
lms

gms
dms
vms
nms
pms
pms
lms
lms
lms
lms

Duhul sfânt s-a vorbit
o dată cu mine

il mi-a dat în degete și între degete
și în cămăștea cu crucea va
și se-ntrege
și într-una din acele zile.

Am răsunat-năplădit de pe acum,
de un crederi tot și vs odini prin
ele,

toamnele pe acale și fulgeri din
pe acale se vor și cad stele.
De nălbă coastă în poruri și în

azele și lumina
unde s-au ardește într-un mare
altfel, în zborul vânt

le-și vor și primăvara și floi
și vor și în ele chipul de stele
și vor și sub vântul de aură

toamnele și locomii și vor și ale
unde și plete

și vor și țigă cu un șapal în gură.

Și alergând în chipul de stele
obscure și
și vor și țigă cu
și vor și țigă cu

și vor și țigă cu
și vor și țigă cu
și vor și țigă cu

Si nu udeina si cu mai las
Drumului vocar cupas

L-^u ~~ca~~ ^u ~~ca~~ la un capac - opelot

Zarea Juncu si-i, pre

Sapte putrui si totoset

Murari band si se uroca

Si adina u jurnal lui

Leguarea contului

Leguarea gombului

Sufletul parautului

~~Ruina uor utului~~

Deo adina u poala uorli

Duile i lura vrensi, sooti-i

Lingă timp

~~Tat rușii făceri din el
timp - asute ziuri la stele
în ^{peșteră} ~~peșteră~~ Dăscălar
se ascunde - a umbra lor,
unde prăvă de zar
somnul greu al ~~tatărilor~~ apelar,~~

~~L-aș munci de un copac,
Zarca Junie să -i Joe,
zate patine să trătore,
numai domul să se vorce,
să aduc - a jurul lui
legăvora contelui,
~~legăvora contelui,~~
suflatul pământului.~~

~~Dar tată străjoge - a poala partii
dăru - o lume, vremea - i, partii.~~

6 August 1966

~~Plăcându - i sunt ora
timpul și dăru - a hora.~~

Si n-ai venit,

Si n-ai venit....

Copiii intruza in magazine

Si tati, statem la masa

Tratam, dala-n unora

si dala lungi unora

Mintrada-n un ora de
dala arpe drum.

Raspunsul se afla in
buletin

→
Mantrele te aprind
la fine ruguri

Cu n-ai venit

Copiii intruza in magazine

Si tere fene franceze
dala-n un bobot

13 aug 1966

sta 1 hantreata

57 Longji Hump

Tot rapidă tăceri din ele
Timpu-ascute zimiti la steli
Si poudred suselator
Se ascunde - a umbra lor,
Unde picură de zor
Somnul greu al apelor.

- as munci de un copac,
In zări punde să-i fac,
apte patimi și lumee
Si un gând dăru - o răzuce,
Să-i dansez în preajma lui
Toamnele păcșutului
Si pastul vântului.

dară măcișudu - y ora
timpul și vrateste hora.

13 aug. 1966

62 Si u-ai venit.

Si u-ai venit....

Copacii rustozic su megurii....

Si totuzi sintem doi su dispa de acum,

Tratere o data - u uime si o data lugu uime,

Muistindu-ma pasere de dovă oris pe domu.

Si trea femei frumoase dorindu-si un karbat,

Mustrandu-te aprind din fine rugosi

Căci u-ai venit....

Copacii ~~rustozic~~ su megurii....

13 august 1966.

Maizăbovere

12. 21. 1901

100
100
100

12. 21. 1901

247
Lunga mîne

Dulcele sînt s-a urosit o dată cu mîne,
îl simt în degete și între thumb,
stiu că povestea cu crucea va să se-ntîrle
între-mea din avela plume.
Am răzile - u palma de pe ocean,
de un credeti, rotiti - vă ochii prin ele,
foamelle pe acolo în fulgeri de aur,
pe acolo se uore și cad stete,
De sub ~~foamelle~~ vor porci toate opele - u lumee,
unde se vor ascunde - utu - un mure,
altete, cu zimbete uoi,
le veti unu primorvantele plori.
Stiu, veti uoi la mure cu chipuri de rete,
cîmpate ~~de~~ delmiste, duros,
dar lacomi, roșușul intruacatele plete
veti stuti nîmpul în gură.
Stiu, veti spune că apa unu buos,
veti izbi ~~stiu~~ dinu dîn uol cu pîrșanal
și între opul de roșu și roșușul de lumee
veti porci Izvorul.

7 sept. 1966.

In volum pag. 9-10

46 E forziu

E forziu ca-n domoile tale

~~ca-n domoile tale~~

intu zabovom autropetar

Rovind cu gradul altu cale,

peceand dupa altu zbar.

E forziu ca-n domoile forziu

ca-n domoile altu cu unu t

Tat unu octepom, de ve vearu

ca-n acele cave-a-utropetar.

25 oct 1966.

Au surnom c'est à dire au vaste
 Cypria a Hymenée pour l'homme
 Au surnom noctile pleure
 accente

Broust au noctile pleure accente
 hostile

Quel au travers prodigieuses.
 au mit (en temps)
 au s'état
 au violet.

no:
malis
ab:
vsi

Chop de pomret și chop de matorale

Ștefă de vânt, ștefă de groud.

Doi cap prin ștef: aleeș și ștef larv
Și luncă carul pe coamale larv

Ștefă ștef de ștef și ștef de ștef

Ștefă ștef, ștefă luncă

Me-apropiem de voi și ștefă ștef
Și în dincă carul larv ștef de ^{vea} ~~ștef~~
Ștefă ștef în ștef ștef

artefact
ore

optimum
molecules
low
[cadaver]

pro
stop

an
vibrant
pulsing
flour
flour
and
the

force
were
there
were
stems
pro

li
aces
[crossed out]
bei
lei
aces
vivi
taci
vivi
exhale
stei
eli

pro
~~stop~~
oles
flect

low
canna
fist deanna
viva
fist viva
viva
viva

low
canna
viva
viva
arviva
viva
viva
fistiva

Ți timpul a zăcut și s-a făcut coloză
Alvecom în timpul pe mulluca
Să pândim între palme mai stălele din goară

83 Vis devorțe

Luna s-a ratat ghise,
Ți timpul a zăcut coloză,
Stelele din loc în loc
Oprea lumile din goară.

~~Căpășă zăpădită de pământ
Fără să știe să dădă~~

Noaptea, trupuri de țărâre
Să-l îndrăgim cadavă.
Ce iubire o va cere
Peste mări și țări țopora?

2

Si pândim în palme luna
— Pînă-va veni norocul —
Ți pînă-va aduce univărna
Să ne cante norocul.

Spre cî-va vei fi satre
Si pînă-va de-o lună,
Că într-o vîrstă prea țargre
Danul iar o ră ve-aduce.

1

Si vatălela aceste zăre
Luna se ratălează lumă
Si în apa dintr-o vîrstă
Se destrămă și se-adună.

Că zămbi văd / bucurie
Ochiu' tui or să revăte
Când eu stau că de-o vece
Ochiu' tui rid a tristete

(1)

Dusă malatică, de-a teplora
Depletită juti foacă
Peste trupuri-a degorare

(2)

~~Totac via și tunc pleacă~~
Via ispitete și pleacă.

28 noiembrie 1966

83 Vis de noapte

Luna s-a rotit ghidic,
Timpul a zvicuit coloana,
Stelele dau loc în loc
Opresc lumile din goana.

Noaptea, trupuri de tăcere,
Și-l închipuie cadavră.
Ce iubire o va cere
Peste mări și țări stăpână?

Dom malatic, de-asteptare
Deselecta fată joacă,
Peste trupuri lezivoare
Vin ispitele și pleacă.

Și privind în palme luna
— Povă-i va veni vorocul —
Și privește - adânc minciuna
Să ne cante vorocul.

Spre ce-mi vei fi soție
Și prietenă de-o lume,
Că-utr-o vintă prea fiv ză
Dorul iar o să ve-adune.

Că zîmbind a bucurie
Ochii Tăi or să se-urte,
Cind eu stau că de-opece
Ochii Tăi rîd a tristete.

Și rotind aceste ză
Luna se rotește lăuă
Și în apă dătre vaze
Se destramă și se-adună.

~~##~~

28 noiembrie 1966

60 Răzvrătitele gănduri

Miuzicienii răzvrătitele gănduri,
revenite acum de prin lume,
aborte de atâtea zăvălii oarbe
pentru oameni aproape morți,
bolnavi de unlezală și vecuzet.

Cu capetele plecate,
cu bratele lăsate în jos,
mi s-au așezat în față cu ștobi
ca o armată zdrobită.

Și am auzit doar atât:

"Poate cineva m-a dăruit pe de-a-ntregul."

Miuziciei - mi răzvrătitele gănduri.

28 noiembrie 1966.

Rogă-mă să-mi poartare ~~amare~~
când vom trece pe bulevardul cu
ca multe mașini de vânzare
și oprirea ne în fața unui
inamici de a doua m. Parfuta înaintea,
nu-i spun cu valanțată
"Trăiește, vite"
"Măi timpule, ~~ce te poartă~~ vite ce prin
~~se deștă cu trece acasă!~~ și clapa
face acasă

Pentru ce nu mă rog?

6 decembrie 1966

Borca

In dreapta val,
 in stanga mare
 si o barca in parul umbrilor meim
 mai zborand cu aseptare,
 si tronand de umbra ei.

→
 Mi te urdopni pe o calant
 Cu parul umegit de vofte
 - - - si o zbor
 foptura lui la-atatea vofte.

Ea pe calant, cu o barca
 si otre noi o aseptare
 fiecare o succesi
 in dreapta val
 in stanga mare.

12 dec. 1966

„Dunărea” - Galați

VERSURI

Romulus Bogdan Antonescu.

anul 1959 - decembrie.

„D. Contelui”

(licență)

~ Godnă rece. ~

Cimpii, păduri de verde dezvelite
Și crengi uscate-utepenite,
Urlând pe napte voci străbate
Priu toate.

Se furizează zgomotos și rece,
Priu codri și priu văi el trece,
În dans funebru, priu unghere
Și piere.

Ca fulgerul se lasă pe pământ,
Trecând zăpada cu izbiri de vânt,
O cerne-apoi ucigătoare
Și moare.

Tot înainte, mai departe,
Ducând priu noapte neagră moarte,
Albind vestuinte pământene
Se cerne.

- Poete, cîntă! -

De vezi cum ghiata se topete,
Cum apa soarelui zîmbește,
Cum viu în țară călătore
Dorite stoluri de cocoare,
Atunci măiastra-ți liră-aviută,
Poete, cîntă!

De vezi o ciută cu ochi de mure,
Săltind speriată prin pădure,
De-auzi izvorul murmurind
Ce fost-a, cum și poate cînd,
Atunci măiastra-ți liră-aviută,
Poete, cîntă!

Copile și copii de vezi,
Cu păr bălai, cu ochii verzi,
Cu fețe rumene în soare,
Cu chiate de sărbătoare,
Atunci măiastra-ți liră-aviută,
Poete, cîntă!

De vezi pe schele muncitori,
Clădind la anii viitori,
Plecăți pe strung de-i vezi muncind
O viață fără griji strușind,
Atunci măiastra-ți liră-aviută,
Poete, cîntă!

Și dacă-u zori pe-utius de-ogore
Ai să jîrești brăzdind tractoare
Și dacă sarja din Jurnal
E încă-o treaptă-u cîneinal,
Atunci măiastră-ți liră-aviută,
Poete, cîntă!

În mină dac-ai să cobori,
Să stai cu-ortacii muncitori,
Să serü la lampa de miner
A tale versuri ce nu pier,
Atunci măiastra-ți liră-aviută,
Poete, cîntă!

De-ai să celinezi voios prin munte,
Tu, versul și-l adăpi la munte,
Cu briul ~~de~~ ^{horei} să te-încingi,
Să ~~faci~~ ^{bați pământul} ~~la horă~~ în epinci,
Atunci măiastra-ți liră-avută,
Poete, cîntă!

În mersu-ți de-ai să vezi zădă,
Pe stradă o codană blondă
Și la hotare-un grănicer,
Pășind cîmpii, păduri și cer,
Atunci măiastra-ți liră-avută,
Poete, cîntă!

Și dacă seara la-utîlnire,
Șoptești cu draga de iubire
Și dacă vraya lui Amor
Ți dă prin trup un lung fior,
Atunci măiastra-ți liră-avută,
Poete, cîntă!

*

Poete, nu cumva să crezi
Că vei cînta chiar tot ce vezi,
Dar dacă unele din toate,
La poarta inimii vor bate,
Atunci măiestra-ți liră-arîndă,
Poete, cîntă!

- București -

- 7. decembrie 1959. -

~ Atmosferă sudaneză ~

Era o zi de joce și totu-u jur rucius,
Pe cerul fără pată troua un glob aprins,
Un pui de oue în praf stătea cu trupul gol,
Boiri înverșunate de unste-i da ocol.
Mari bube se vedeau pe corpu-i slab și mic
Și se-ufuuptau din ele; el un și untea nimic.
Pe capu-i negricios cu părul inelat,
Se azeza în voie tot praful ridicat.
Cu nerăbdare multă părintii-și aștepta,
Din lunga lor uitare veneau când se-ucepta.
Împunsă era zarca de ghimpă unui cactus,
El se juca în praf e-un betigas de bambus.

București

15 decembrie 1959.

Cu Moș Gerilă la eleri,

Intr-o vară mă căzneau
Și pe muză o rugam,
Cît de cît să-mi dea și mie
Un subiect de poezie.
Dar degeaba.... Supărat
M-am sculat și am plecat.

Fluierînd mergeam. Cînd iată,
Prin zăpada afinată,
Mă croia drum Urchilă
Și în sașie Moș Gerilă.
Mă ferii să nu mă vadă
Dup-un colț, pe altă stradă.
Credeti că am stat pe loc?
Sub tălpi parcă aveau foc.
Curios cum sînt din fire
Mă purci pe urmărire.

Dar de-abia dădusem colțul,
Sania văzui și Măgul
Se oprise la o casă
Înăuntru ca să vapă;
Măgul și-l lipise-u geam,
Eu tiptil m-apropiaiu.
El văzui cum se înveruntă,
Zburliind barba sa cărunță:
— Kăi drăcie, uoi drăcie,
Ce-arătare să mai fie,
Pui pariu pe vin o cauiă
Că-ăsta-i Cicero-u persoană.
Dar de cînd s-a rîncarnat?
Ăsta-i lucru blestemat,
Că sînt ani vreo două veii,
De cînd nu-i printre cei vii
Și de nu mă înșel eu
Pare-a fi de la liceu.
Măi ce modă demodată,
Cu emfază imitată!

Ce s-ar zice despre mine
De m-as apuca, vezi bine,
Să-umpletească barba-u patrate,
Părul în pivoare late,
Mustăcioara-u jurculită
Și-as pleca la..... Miculită,
Du dar ceva ca să-i duc,
N-ar fugi ca și năuce?
M-ar crede că-s din Jautookuc
Din vreo cărticea cu basme,
C-am venit să-l rughit,
S-au să-l tai cu unu cutit.
Eu lui Cicero asta zic,
Să nu-i dăruim nimic.
S-a dus Moșul supărat
Și în sauc s-a ureat:
- Urechilă, hai pornește,
Că simt cum mă molipsește.
Și porniră înaintă,
Moșul rocatind în mîntă,

Ca să treacă și la alții,

Poate - or fi și variații.

Se oprire - acum din goană,

La o fată liceană.

Nă gîndeam că poate Moșul,

Nu va mai găsi reproșul,

Dar la fel ca și - uaiute,

Nă uiași cu - aste curiute:

- Uitekete la ea ce i fos,

Parcă este după tifos,

Are capul răvășit,

Parcă - i dracul pînuit.

Mi - a ieșit și - o varză - u cale,

Nu - i uici bună de sarmale.

Și - aș mai zice bunăoară,

C - asta - i varză capilară.

Nu știu de - ați văzut vreo lat',

Cîine, d - âla, fox - ... sirnat,

Sau vreo altfel de jivină,

Dintr - o specie canină.

8, așa cum pare-a fi,

Domnișoara ce-o privea.

Hai, dai drumul Urechilă

Si să-l duci pe Moș Gerilă

Si la alte specimene,

Cu zuluși, cu zorzouele....

Când Moșul de vis-ă-vis,

Niște note auzi:

- Ia să stau și-aici să văd,

Pare-ur-ur că-i prăpăd.

Tot așa cu nasu-u geam

Si cu limbă el priveam,

Ceva idem canibal,

Tablou tip occidental

Si cu fete și băieți,

Tot, parcă erau beti:

- Uite cel cu creastă-u cap,

Cel aproape de dulap,

Cum mai sare apucat,

Parcă-i dracu-u el băgat.
Și privește-o și pe fată,
Seamănă ca o leșivată,
După ceafă o-ufinteste,
Pe la altă o-ubruceste,
Câtiva priuprejurul lor
Bat din palme cu mult zor.
Parc-am auzit cîndva,
Mă știu cum pe cineva,
Că se cheamă "Rac în rol",
Sau ceva cu "Hop în gol",
Dar oricum eu îl plameam,
Românește-i tot bairam.
Da să vezi umbră căuinte,
Mă mi-ar fi trecut prinuinte,
Cu tiute la pantalou,
Fetele à la castrou,
Hainele pe spate date,
Rochiile pe corp umulate,
Și-apoi dansul dovedește,

Că lor miute le lipsește,
Hai să plec c-am terminat,
Și aici de criticat.

Moșul când să plece nu,
La ferestra mă văzu:
- Ce-i cu asta de reține
Ca scațele de miue?!!

Când văzu oja, cu zor
Al luai iute la picior.

Moșul însă după mine:
- Las - că trec eu pe latine!

Dar acasă am roșit

Și când Moșul a venit,
Să-mi dea replica și mie,
Eu seriam o poezie.

Sorocova.

Sorocova,

Vesela,

Să trăiți, să-ubătrițiți....

Jată-mă că am venit,

Să m-apuc de sorocvit,

Jusă mura la împlinare,

Doar pe cel ce merit are.

Sorocova,

Vesela,

Pe fructi vouă să vă pună,

Diu cîmpie ocunună,

Împletitō-u rînduri dese,

Pîntre florii cu succese,

Să vă fie chezăsie,

Și în anul ce-osă vie,

Și mereu ca pîn-acum,

Să urmați același drum,

Tara să o-utiuetiți,

Bratul rē viil oteliti

Și eu fi-ee temelie

Să-uoiască a noastră glie.....

Sorocora,

Vesela,

Și s-apungeti ce doriti:

Unul dacă vrea strungar,

Altul poate că timpelar,

Unul electrician,

Altul, matematician,

Altul, poate vrea frezar,

Altul, chiar navigator.....

Dusă un voi sorocori

Pe lenesi, pe chiulangü,

Nici pe cei ce dau în bșuci,

Ca să scoată un biet ciuei,

Noi să le strigăm în cor,

Acelor de teapa lor,

Că în anul care vine,

Să se poarte mult mai bine,

Să lase fștica-u pace,

(Teza și așa se face).

Dacă-urci; mereu cu spor
Zee pați să iei ușor.

Și-ar mai fi de vindecăt,
Boala veche de nuflet,
Ca și boala de chiuleală,
De la orele de școală.

Am să dau ca leac de vrei
De la sorcovă ardei,
Poate că trătănd așa,
Bolile s-or vindeca.

Și-am să zic și pentru ei
Sorcova,

Vexela,

Să trăiți, să-ubătrâniți.....

Trebuie acum să plec

Și la alții să petrec,

Mai cunosc și alți frumtași

În al nostru drag oraș,

Mesteri mari.

Tehnicienii,
Strungari,
Electricienii,
Sau inovatori veritabili...
Si ei trebuie sorcoviți.
Yar la anul mai departe
In lună și chiar în Marte.

București

30 decembrie 1969.

Epigramă

Unele colegi^{me} se mai joacă cu
păpușile!!!

2

"- Acum că te-au făcut „murdăsoasă”
Hai să faci nani între perne!”
Mai poți să-i reproșezi ceva?
Doar are calități +---- materne!

București

21 ianuarie 1960.

Hydrocentrala.

3

DA

În calea țării de oțel a opei

Clameții

Au așezat o cremene,

Să încolțească simburile adevărului

În întunericul trecutului.

Puterea sciuteilor

Să aprindă făclia stănteii.

Între virfurile sure,

Pe unde zburau vulturii

Anurilor secolului XX!

București

8.02.1960.

Glacială.

De răpe cu-o baghetă în stelele - cunună,
Izbeste un copil, iar clopoteii sună.

Aud sonorități ca-utr-o imensă sală,
Cind cineva atinge o strună glacială.

În marmurați copacii de suflet înghețat,
Par aspre sentimentele în ceasul de vegheat,
Aruncă spre pământ a ei lucire pală,
Din lacul înghețat o scorică glacială.

București

4 februarie 1960.

Pentru tine, mamă!

4

DA

codou de S. Martie.

Sevinul, dezmortirea sevei;
Mijirea tineretelor lanuri,
Cocorü ce-utretare zarea
Sînt ale primöverü daruri.

Fiorul morilor creatü,
Si imnul muncü-uölfător,
Jubirea ce te inconjoarä
Este al, tärü märtisor.

Vöpaia timpelor aprinse
Si elocötirea de sub ele,
Modesta fulgerare-a perei
Sînt, mamä, darurile mele.

Chiar dacã anii - u pãr au nins,
În primãvara - ti fulgi tãrzi,
Tu, mîndrã, de - ale vremii daruri
Nereu mai tãvãrã sã fii.

Bucuresti

26 februarie 1960.

*O carte
din colecția*

CUTEZĂTORII

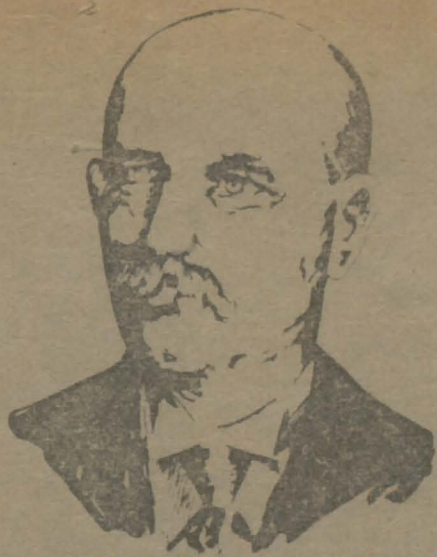
*chezășia unei
lecturi atractive*

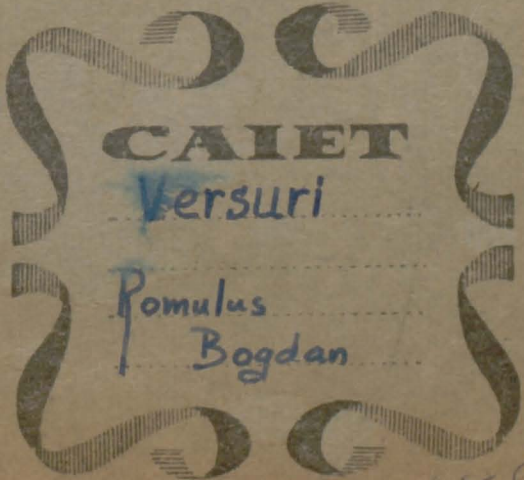
„Steaua roșie”
CSI IV 48 V STAS 2019-56

Prețul 1,10 lei

Cartel 2

Gliteica

ANTONESCU

55 Motiv numărul

BPNV,

lui Ion Tuculescu

5

Fluturi negri au năvălit întregul cer,
N-a mai rămas răpita în nici un ungher,
Lunile se aşază unele peste alte
Ca un fel de scări ^{nesfârşit de} ~~scări~~ înalte.

Pare-am început să privesc numai în sus
Spre timpul răpus.

2 august 1965

BPM Va
50
6 Pasăre rănită

lui Ion Mirea

Între aripi văzduhul i s-a zdrentuit
Și-u aer neputînd să se mai țină
S-a prăbușit
Dinspre lumină.

Răvănită de un gest nespus
Humai pliseu-i cantă în sus,
În lung de aripă,
Zborul de acum o clipă.

2 august 1965

BPMV3

88 Poezia mea

7

Poezia mea e ca o apă stîntă

Cu nefirzirea renină.

H-augiți cum bete de lumină

Sirenele cîntă ?

*

Dacă treceți printre cele două stînci

Vă veți roti spre apele adînci

Și prerințind furtuna de departe

Veți tresări din viață către moarte.

3 august 1965

8 pag 126

Rondelul stelelor ce cad

Se frîng din noapte stele după stele
Și nesfirzirea paccă le destramă,
Tutregul univers plătește vama
Acestei alergări după morți grele.

O așteptare simți după perdele,
Asemeni-u lucruri ca un fel de teamă.
Se frîng din noapte stele după stele
Și nesfirzirea paccă le destramă.

Chiar de n-ai vrea să-i dai iubirii seamă,
Timpotrivit potecilor acele,
Vei auzi oriunde că te cheamă
Cu glas pustiu rusalcele la ele.

Se frîng din noapte stele după stele.

28 aprilie 1965

BPMU₄

90 Rondelul joului fantastic

9

Ce joc fantastic au comorile aceste
Cu aurul ascuns și flăcări în afară....
Din visuri se-utrubează vornicii din povești
Și năvălesc spre fine în fiecare seară,

De luptă pregătiți, cu platozele peste,
Sorbind din apă vie neliniști ce-ufioară.
Ce joc fantastic au comorile aceste
Cu aurul ascuns și flăcări în afară.

Te prind în larua lor și-ți strigă-^{ete} u cor că
De parle o frumoasă cu strai de primăvară
Și-ncepi să-ți usci nădejdea din zori și pînă-n
seară
Tot căutînd în zare castelul de pe creste.

Ce joc fantastic au comorile aceste.

8 mai 1965

Toamnă.

Vântul se răncește spre toamnă.....
Zboruri grăbite spre alte țări se-udeamnă...
Ciudul obosește pînă la asfințit....
Păsările lasă cerul răvășit.....

Tîrziu, ciud se ivire ale nopții perdele,
Bolta pare curmă cu stele

11 august 1965

BPMNG - comente

9 Spre zori Dimineată

10

Vântul și-a oprit răsufletu-n ape,
Cite un vis mai tresare ^{sub} pe pleoape,
Hălucii se preling pe ochii noptii aproape,
Cineva se zbate să scape.

~~Deodată, un cerb de lumină se ivi pe zare
Inti, ca o orătare,
Apoi, din ce în ce mai mare
Pînă se face soare.~~

13. august 1965

BENKs

Toamnă

11

~~Zmeul viu~~

Zmeu de vînt se răsucește spre toamnă,
Pămîntul se-urecește s-adoarmă,
Giindul oborește pîmî la asfîntit,
Păsările lasă cerul răvășit.....

Tîrziu, cînd se ivesc ale nopții perdele,
Bolta pare cîrpită cu stele.

16 august 1965

Pondelul Împlinirii

12

În cupa nouă - a lunii luceferi cad într-una
 Și vinul învechit se face tot mai tare
 Până ce vine timpul și-l toarnă în pahare,
 Și se golește cupa, și se rotește luna,

Și piere. Iară noaptea se umple de chitare
 Ce zăbovesc să-i vadă ivindu-se cununa.

În cupa nouă - a lunii luceferi cad într-una
 Și vinul învechit se face tot mai tare.

Nu poposi în urmă, ci-aversunează-ți struna
 Și pe durerea ei frământă o cântare
 Cu glas de dor de viață și fă-o sărbătoare,
 Căci timpul beat de vreme va răscoli furtuna.

În cupa nouă - a lunii luceferi cad într-una.

20 iulie 1965

13 ¹⁹² Rondelul întrebărilor

Să-mi reîntorc lăstunii veni-va timpul oare?

Și să-i cuprind cu zarea atîtor așteptări?

Voi știți ce fluvii oare s-au dăruit spre mări?

Și cîte adevăruri vor mai umuri sub soare?

Putea-voi reuși să fiu în fiecare?

Nu-i amăgire parul îndrăguit peste cărări?

Să-mi reîntorc lăstunii veni-va timpul oare?

Și să-i cuprind cu zarea atîtor așteptări?

Cine mi-a dat să beau ueliviztea din ape?

Cine m-a-ulanțuit cu-o nouă întrebare?

Cine s-a pus adîncul pămîntului să-l soape?

Ce răsărit se-ascunde-u această înserare?

Să-mi reîntorc lăstunii veni-va timpul oare?

3 mai 1965

Xag 123

Rondelul creatorului.

14

Tot migălesc tărîna - ucercînd să - i dau suflare,
Un gînd zîcînd de dor și - un foșnet de aripă,
Și - mi bucur zilnic ochii văzînd cum se - ufiripă
Din lut clisos și sterp această arătare.

Pun gînduri peste gînduri și clipă peste clipă,
Helinista - impietrestă în timp, tremurătoare.

Tot migălesc tărîna - ucercînd să - i dau suflare,
Un gînd zîcînd de dor și - un foșnet de aripă.

Dui vor ajunge viața și vișurile oare

Să modelez pămîntul, ca un alt Demiurg,

Țar monumentul gata îndată să - lomoare

Ca omul să nu afle frumoniul din amurg?

Tot migălesc tărîna - ucercînd să - i dau suflare.

9 mai 1965

15 8PNV2
54 Atunci.

Ciinele pământului s-a pus pe urlat.

Să nu vi se pară ciudat
Dacă timpul va năvăli înapoi,
Atunci, de un gând fulgerat,
Voi aștepta să mă răcorescă ploii.

Si va veni și o năluca.
Nestînd unde să se ducă
Va poposi lângă mine
Cu toate umbrele pline
Si se va contopi cu iuima mea,
~~Va fi chiar dragostea.~~ Intreaga tăcere a lumilor, grea.

Si va veni și o fată
Să vă spună despre rugămintele,
Iusă voi să știți că moartea e o miime
Care nu se petrece niciodată.

Ci eu, fulgerat de un gând,
Voi aștepta să vivă cerul plouînd.

30 aug. 1965

BPMV 44 Cîntec pe strada.

16

Necunoscutule, şti-vei vreodată
Taina iubitei tale soţii?
Eu, din buzele ei viţetii,
Dutiful sorbit-am mireasma-i de fată.

Eu am aprins stelele simţlor ei,
Palma mea le-a simţit prima arsura.
Şi tu, naivule, să te îmbetii vrei
Cu zădul iubirii, eu zgura?

Ş-am simţit lângă mine ~~simţul~~ ^{dorul} tremurând
Şi suflarea mistuită de foc,
Ştie ea undeva un loc
În care şi-a lăsat gîndul rătăcind.

Şi vă văd cum încercaţi acum
Să-uitetiţi văpaia de sub serum
Palida speranţă de nimic.....
Cum te-ar opri ca să-ţi zic:

Necunoscutule, şti-vei vreodată
Taina iubitei tale soţii?
Eu, din buzele ei viţetii,
Am sorbit primul mireasma-i de fată.

30 aug. 1965

17 91 Mi-e dor.

Nu mai mă-ubie snii tari de fată,
Mă lasă rece dragostea-uselată,
Dar de un-ai scii eu nu mă mai trăisut,
Ascultă alții galul din curisut.

Tărisutul mi se pare tot mai mic,
Cumose și gustul vinului pitic,
Lucind în paliala vorbeii uari
— Un ciutec îngiuvat de lăutari. —

Baloanele se umflu și se sparg,
Pasărea mea s-a plictisit de larg,
Și miint se oameu, oameii mă miint
Suflete moarte lumile colind.

Sunt destituit și zmulz din flori petale.....
O, cum mi-e dor galerg cu tălpile goale.

30 aug 1965

Pe băiatul acesta
il vor iubi străzile,
diminetile,
noptile
și câteva fete,
dintre care una mai mult,
iar celelalte deloc.

Va urî prostii,
vizitele mărunte
și va avea doar câteva prieteni buni,
dintre care nici unul
nu-l va cunoaște pe de-a-utregul.

Va trăi ca un om
și va muri mai târziu.

6 sept. 1965.

12
19 Rondelul giudului din seară

Te-asteptă giudul meu pe drum de seară

Să-ți priindă-u palme chipul de sub lună,

Cînd printre liuziți noaptea-utroagi sună

Și cînd pe ape zînele cobară.

Sub brațul lui făptura ta se-adună

Și de dorinți mai toată se-ufioară.

Te-asteptă giudul meu pe drum de seară

Să-ți priindă-u palme chipul de sub lună.

Frumosul vis îl veți cerea de zboară

Duspre miragul stelar cea nebună

Și de iubire timpul o ră moară

Ca ră rămîneți veștic împreună.

Te-asteptă giudul meu pe drum de seară

26 iulie 1965

BPXII,
70 Statuie

20

Mi ti-am știut făptura zvelță, suavă
Femeie, tu, strigăt de slavă,
Sau strigăt de jale, sau strigăt de dor,
Fluturat pe buzele tuturor.

Mi te-am vizat doar și te-am găsit în lut,
Am legănat din degete și te-am cunoscut.

8 octombrie 1965

21 Octombrie
41 Neputință

După ce a rătăcit o zi
gîndul mi s-a întors ostentit seara
și mi-a spus
că înconjurînd pămîntul
s-a ajuns pînă la urmă pe el.

Mai mult n-a putut face.

21 octombrie 1965

BTM

22

Baloane

Baloane

verzi

galbene

roșii

albastre

baloane vechi

prins de nflătelile voastre,

baloane sălățuț

printru visuri frumoase.

Baloanele trec prin valea tăcerii,

le-amestecă apele-u valbură lor

și-u urmă pescari cu grîd săbdător

culeg amintiri legănate

verzi

galbene

roșii

albastre.

10 noiembrie 1965

BTND

23

535 Inele de copaci.

Copacii au amintiri în inele
Si știu inelele apele lor,
De când și-a friut sămânța un zbor
Ușoare inele, inele mai grele.

Inele mai grele, inele ușoare,
De când și-a-nceput sămânța un zbor
Inelele știu că-u apele lor
Plutesc naufragii și nașteri stelare.

19 decembrie 1965

BT III
94 Tăceri pe sub aripi

24

Timpu' adastă priure noi e' un gînd.

M-am trezit un pustiu cu visipuri eterne
Să ai bî clepidrele lunii ce cerue,
Stele de stele prin ceruri căzînd.

Si niut cum se uireă ~~visip~~ sub uine visipul,
Ită cant de zor si nu-ai mai stie chipul,
Sub aripi tot creste tăcerea scrisuind
Si clipele-n trecere hohote priud.

Cer visului meu să-ai deie o oază,
Sau vesucul dor dup-o fată morgauă,
S-o strig si s-alerg pustiu' în goană,
S-o vād înainte-ai cum fata dansează.

Sub aripi tot creste tăcerea scrisuind
Si clipele-n trecere hohote priud.
O, cît rătăcit-am s-ajung la o oază!
Si creste visipul..... si tiupul veghează.

19 decembrie 1965

--- Dar când noaptea se coboară
Peste viața - întorcând
Yes, pe toate undișgite,
Yes și toate se fac roată.

Se fac roată - în prispă albe
Albe de a lunii rază
Yes la sfârșit sau tănuire
Via - un flăcău să un le rază

Ce - și saptesc 2. dom vântul și
Vântul, stelele și luna
--- Este primăvară caldă
Și - ele rîd, tot rîd într-una.

București. 6 Mai 1959.

30

116 Primăvara

Soare, cald și iarbă verde;

Fluturi și zig-zaguri zboară

Cămpul de pășire.

De prin pomi zglobiu coboară.

Adierea primăverii

Leagănă o răsunică,

Tot de-o croacă alăturată

Crocen-și șterge-și pășirică.

Berzele au cord răsucit

Satul viu să-l inspecteze

Viu să-și regăsească cuibul

Cui să lăsat ca să ierneze.

Copilite îmbricate

Ca-ntă-o și de sărbătoare

Des fugind pe câmpul verde

Des să-ntîmpine pe soare.

I. I. S. „STĂRUIŢA”
Fip. V - 193 file - STAS 2019-58

1V-65

Lei 1,10

„Poezii”

Antonescu Romulus

Bogdan

anul 1958. - Ianuarie.

„D. Contemporan”

PENTRU ȘCOLARI

Romulus - Bogdan Antonescu.

Iubire.

De fată-o privești

Apoi o îndrăgești

Și-n urmă-o iubești

Privirea se fură

Sărutul la fel

Se fură și el

București

16. Ianuarie 1958.

Primăvara.

Primăvara a sosit
 Ca de obicei
 Presărînd pe ici pe colo
 Gingași ghiocci.

Primăvara cea zglobie
 A venit din depărtări
 Aducînd cu sine - n traistă
 Veselie și cîntări.

Tremură inima-n mine
 De fiorul dragostei
 Că îl simte orînicine
 La-nceput de Martie.

4.

Visare.

Am căutat să îți ghicesc,
Făptură te divină,
Ce m-a făcut să te iubesc,
Și să gîndesc la... lună!

Am cōutat să te-utilnesc,
Să stai cu mine doar un pic,
Să știu și tu cât te iubesc,
Și două vorbe să îți zic.

Dar tu treci dreptă ca o stîncă
Și-n urmă nu privești,
Că lași o inimă nestiusă.
Ah! ce mai fată ești.

Dar într-o zi ne-om rutilui
Tu clipă, tu deee nu viu?

Și-atunci în ochi ne vom privi
Și multe ne-om împărtăși.

Și-u visuri noi doi vom păși,
Vom fi în stele și în lună
Și fericirea vom găsi.....
Și-ocumana "Noapte bună"

București

16 Martie 1958.

Haiducii.

Tabloul nostru reprezintă
 Un drum de, taxă singuratic,
 Un drum cu praf, cu gropi și cu uraci.
 Și o șaretă ce poartă doi ciocoi.

Boierii - au în spinare flinte lungi
 Și îți se pare că de viuie lor un le pasă
 Dar inima le ca, cerea așa de uie
 Căci poți să știi că u-au acolo mai viuie.

Cum, inima să un le fie uie
 Cind trec pe lâng-un codru-utunecas
 De unde ar putea să iasă - oricind
 Haiducii cu lile-u mână învartind.

Și chiar așa a fost să fie
 Căci mai încolo cîtiva stînjeni

Se repeziră opt „Tilhari” vâinic
Cu strigăte ca pocitura de bici

Și - apoi boierii părăsire locul
Plecând cu capetele - u jos lăsate
Căci ei ceruică îndurare
Lăsind în schimb și bani și flinta din
spinașe.

Tilhari nu pot să fie aceea
Așa cum îi numiți de multe ori
Tilhari nu-s cei ce v-au prădat
Ci oamenii ca și voi, țărani ce casa
și-au lăsat.

Tot mai cu inimă sînt ei
Ei care sînt așa de umiliți
Dar voi sînteți cei îmbuibăți
Cei care - u jur de loc nu vă uitați.

Dax vai simteți o mînă mică
Dax ei popor neînfricat
Copii cu fălcile - neclătate
Tot ei vor fi mai tari, în lupta
pentru libertate.

București

10. Aprilie 1958

Stropi de toamnă.

Afară plouă

Plouă ne-ucetată

De azi ~~de~~ dimineată

Ploaia n-a mai stat.

Pic, pic, pic

În geam ploaia bate

Și cu zgomot surd

Pe fereastră cade.

În băltoace apa

Mereu se adună

Seara se coboară

Și afară tună.

Bubuitul surd

Cade hârâind

Trăsnet se prăvale

Parcă liciuind.

Luminează - u geam

Pentru o clipită

Și apoi se pierde - u

Noaptea înfinită.

La lumina lui

Văd salcia - u curte

Cum se zbate, geme

Și - i cad ramuri rupte.

București

10 Noiembrie 1958.

26. februarie 1958.

7.
— Stopide primăvară. —

Afară plouă,
Plouă ne-ncetăt,
De azi dimineață,
Ploaia n-o mai stăt.

În băltoace apă,
Mereu se adună,
Seara se coboară,
Și afară tună.

Bubuitul surd,
Căde huruind,
Trăsnet se prăvale,
Păcă biciuind.

Fulgerul brazdează,
Cerul neguros,

Viutul printre ramuri,
Vie dureros.

Luminescă - u geam,
Pentru o clipită,
Și apoi se pierde - u,
Noaptea infinită.

La lumina lui,
Văd salcia - u curte,
Cum se zbate, geme,
Și - i cad ramurile rupte.

București

26. februarie 1958.

— Copil sărman. —

Cu capu-u jos păsești tăcut
 Privești un gol, privești pierdut,
 Ți-s ochii unsozi, ești orfan,
 Nu ai nimic, nu ai un ban,
 Copil sărman

Cutreieri cōntind dreptate,
 Cu haine rupte, rupt în coate,
 Prin ele vîntul bate u pliu
 Și viața ta este un cliu,
 Sărman copil.

Iar lumea este o povară,
 Spre tine niila-i nu coboară,
 Ci crește-u fiecare an,
 Și lința ta se duce u van,
 Copil sărman.

Pē unde treci un - i calea largă,
Cōci pielea ta e piele veagră,
Printre străini colingi străin,
Tu nu ai casă, n - ai cămin
Sărman copil.

București

23 Noembrie 1958.

- Primăvara -

Primăvara a sosit,
 Ca de oliviei,
 Presărînd pe ici pe colo,
 Plăpuzi ghiociei.

Cosinziana cea zglobie
 A venit din depărtări,
 Aducînd în locul iernii
 Veselie și cîntări.

Păsările cîntătoare,
 Se re-întorc în patrie,
 Toată lumea se destăgîță,
 La-urcînt de uerție.

București

17. februarie 1958.

revizută la 16 noiembrie 1958.

- Noapte de vară -

Tăcută seara lin coboară,
 Peste natura-u adormire,
 Iar luna printre nori privește,
 Tablău feeric rō aduire.

Și doar un uerunx se ridică,
 Ca și acordul fin de lire,
 Domnește peste ierburi vrapi,
 Ce-mbată origice simțire.

Regina, floarea își deschide;
 E ca o mamă ce păzește,
 Să fie somnu-ușor și dulce,
 Copiilor ce îi iubeste,

Iar luna printre nori privește.

- Corbul și vulpea -

Phaedrus.

Pe un copac înalt un corb sta cocotat,
Voiud ca să mănușe un coșcocal furat.

Trecînd pe-acolo vulpea privi la el de jos
Și prefăcîndu-i spuse eu glasul ei mișeros:

- O corbulule, ce chip n'ee penaj lucios,
Din păsările toate
~~Din toate gîburtoarele~~ tu ești cel mai frumos,
Dar dacă glasul tău mai bine o să cînte,
Atunciă tuturar vei lua o înaintea. "

Tar corbul mișgulit de-acastă cuvîntare,
Deschise pliseul larg și arată ce-i în stare
Și cașul cade jos la vulpea prefăcîndu,
Care eu dinții la conuri în gură îl apucă.

prelucrată de Antoneseu Gornulius
Bogdan.

București.

- Ridicați paharul -

Pentru singele vărsat,
 Ce abia s-a încheșat,
 Pentru libertate
 Și pentru dreptate,
 Pentru suferințele-udurate,
 Pentru tot și pentru toate,
 Acum ca să uităm amarul,
 Tovarăși ridicați paharul!

Pentru tot ce gândim,
 Pentru tot ce clădim,
 Pentru un viitor frumos,
 Pentru drumurile cosmos,
 Pentru socialism,
 Pentru comunism,
 Pentru fericire,
 Pentru iubire,
 Pentru totul iarăși;

Horoe cum tovarăși!

București

1. Ianuarie 1959.

- O salvă cu trageri lungă. -

Spre cer Aurora trimis-a să salvă,
S-o poarte ecoul de parte cu slavă.

Comunism făuri pe bătrânul pământ,
- Oeră de pace, libertate și comut -.

Deschise un cv de prefaceri mărețe,
În care tot omul putut-a să-urze,
Cum forța naturii supus să fie,
Cum viața s-o facă mai dulce, mai vie.

Treceră de-atunci cinci decenii aproape,
Dar omul stăpân e pe aer și ape,
Raquete trimite spre lună, spre soare,
Căci totu-i posibil, nicicum o visare.

Ecoul apuse în zilele noastre,
- Mesajul de pace la poli și-ntre astre -
Și omul ^{pământului} stăpânului nu-i mai e slugă,

Liberat de o salvă cu tragere lungă.

București

18 ianuarie 1959.

-Tocul-

- O pată neagră de cerneală,
Pe sortu-mi alb!

Vai ce mă jae?

Și i-a te uită zmirgoleală

Ce am făcut voiind să șterg!

Și-acum acasă eu cum merg?

Să vadă mama?

Doar i-eri năpama

Și cu cămășa le-a spălat

Ce păgubaș

Mai este tocul ăsta zău!

Mă uit la el și nu știu cum,

A rucrozuit

Și i-a venit

Să cadă jos din mîna mea,

Eu nu pot fi o fată rea,

Dar orice-ar fi

Mămica tată mă va boteza,

Cu o nua

Si zōu oia,

Eu dac-am scris ozi cu cernealā,

Sō mor de i-am scris lui Băuoslā

Si nici lui Miță de la școală;

Am vrut sō-ueare doarō penița,

De serie „dragă” - - - - ca mămița.

Buenos Aires

23 ianuarie 1959.

- Portativ -

Cip, cep, cip, om cadru nuia,
Glas ce spune „pleacă lumea”.

Gru, gru, gru, răspunde lumea,
Știu dar tac, așa-i porumbea.

Șip, șip, șip, izvoru-i vede,
Dar se uită și nu crede.

~~Seix, seix, seix, răspunde-o poartă,
Am văzut și nu tac neaportă.~~

Hai, hai, hai, spune natura,
Lasă-ți ochii, lasă-ți gura.

- Toată viața, toată viața! - două umbre acum șoptesc,
- Taci din gură, taci din gură! - căci tu știi cât te iubesc.

- Sonet -

Încest amurgul vine din depărtări uitate,
 Cumpria o cupridde și miată cu-al ei clopot,
 Se-uchiide floarea iute, iar vitele su ropot,
 Coborâ prin vilecele spre liniștite rate.

Din turle vântu-alungă un daugăt slab de
 clopot,
 În drumul lor gîngăuși s-opresc ca periote,
 Crăiesc mdrăgostii iubirea lor în soapte,
 Și curge lin la vale pe prund un rîu su
 ropot.

Încest un voal de ceață întunecoă vopsă,
 Doar codrul și eu lunca trăiesc și neai
 soe zgomot,
 Și-ndr-un tîrziu de seară însepe eucuroia,

Să niște printre frunze, să zboare peste tot,
 Se linișteste colbul, spre cer latră potaia,
 La luna care-u taiuă urzeste-al ei couplat

(acrostih)

Luna printre nori agale,
 Umblă tainică-i sa cale.
 Mă opresc. Ea sîm zîmbete,
 Inima-mi m' pîept lovește.

Mestiug cutreier seara,
 În pîept domul mi-e ca para.
 Tot așa mereu, mereu,
 Aastă lumă - versol meu.

București

12. februarie 1959.

- Grivita -

I

Fulgi grei de nea zburau prin aer,
 Avea pominutul alb vesmend,
 La Grivita iungea de-osemeni,
 Cu -aceiasi fulgi purtati de vant.

II

Nu mai luera nici o neajuna,
 In loc parca si Huzul sta,
 Turba in cabinet, ~~parca~~ magnatul
 Cind se gindea ce-l va costa.
~~Parca-l batfel si scitau.~~ Doar era-u joc averea sa!

III

~~Dar e mai greu ca sa dai piine,
 Cind pat, uor gloante sa dai,
 Copii orfani sa lasi pe drumuri,
 Tar tu la geam zambind sa stai.~~

*

V

In curtea Grivitei mult, mea,
 Cu pieptul gal focuse scut,
 Se vedea ura si durerea,

Pe chipul nud drept și ucut.

VI

Se săturase cepratul,
Săi se dea tot amănări,
Voia prin grevă să obțină,
Promizele revendicării.

VII

O salvă și apoi încă una,
Frații ostazi trăgeau ne frați,
Cu pumnii strânsi cōdeau, iar alții
Luau locul celor împușcați.

S

VIII

Se prōbuseau stōpnișii de gloanțe,
Crispată, ușua ^{dringă} ~~luc~~ pōnsat,
Tar ochi sticloși priveau nezare,
Al vietii fix de-acuma ^{rupit} ~~pōnsat~~.

IX

S-a liniștit apoi tumultul,
Măcelul crud a luat sfârșit,
Dar cei răniți, rămași ne viață,

Aud al mortii fãlșit.

X
*

Nu mai lucra nici o mașină,

În loc parcs și timpuri sta,

Fumea din cabinet ~~patronului~~ ^{magistral} magistralul.

La fel și majestatea sa.

XI

Fulgi grei de vea zburau prin aer,

Arca pãmântului **ROȘ** vesmânt,

La Grivita mișca de-o seamă,

Cu - a cecasi fulgi purtati de vânt.

București

15/februarie 1959.

IV

Peste oraș mișca struna;

Din piept trunbit țineau dureri.....

În pumni te aruncam aprin

Drăptate cãnd veneai să ceri.

- 23 August. -

Sosit-o Libertatea,
Cu bucurii și cânt,
Răsuna voiosia,
Zburînd pe-așipii de vînt.

Treceau ostășii roșii,
Călcînd biruitoari,
Și-atingîna multimea,
Cu zîmbete și flori.

Romîn și cu Soviete,
Tatăn ~~în~~ același gînd,
Păseau voiosii alături
Și parcă-u cor spunînd:

"Istoria cea veche,
E aproape de sfîrșit,
Omul ostășii precu,

Țară alta s-a ivit.

E lumea celor care,

Ștuncese și se tundeșe,

Clameii care în viață,

Spre pace năzuiesc. "

~~Doar pacea dădese.~~

București

26 februarie 1959.

- Desteptarea. -

Ne-am întâlnit față în față,
 Cu moartea slătirea de noi,
 Tu ca să operi ce e viață,
 Eu pentru-ocia ce-au vrut război.

Am stat și te-am privit năpraznic,
 C-ucigătoare arme-n mâini,
 Era măcel și era groaznic;
 Și pentru cine? - Pentru cine.

Ei m-au împins în dous de moarte,
 Să joc și eu același joc,
 Ei ca să ridă mai departe,
 Eu să ucid și să dau joc.

Prin vâlul aburit de sânge,
 Mi se păru că văd o stea:
 „Trezește-te, nu te mai frînge” -

Părea că steaua îmi spunea.

Și îmi făcu lumină vrsul,
În coala plină de noroi,
Văzui atunci pe tot rătăciul,
Acel nedrept și crunt război.

Uitându-mă din nou mai bine,
Văzui pe cel din fața mea;
- Un blond, un tânăr ca și mine -
Țor pe chiptu aceeași stea!

Să construim o altă vatră,
Hoi mână - u mână am plecat,
Mă-mpiedicam de câte-o piatră,
El m-ajută ca să nu cad.

Sînt cincisprezece ani; sub soare
Hoi am muncit și-am reclădit,
Făcînd din muncă sărbătoare,

Țor diu noi doi - oțel călit.

București

15. Martie 1959.

- Hronicul prieteniei -Prolog

Când pe hirtia albă se pleacă a mea frunte,
 Când versurile curg ca un izvor de munte,
 Când liniștea-i în juru-mi și totul este vis,
 Dar tocul pe hirtie transformă nisu-a scris,
 Auz un glas în șapte ce ~~trăiește~~ ^{lira mi-o,} avută
 Și un îndemna tăcută ce-mi spune: "canta, canta!"

1642.

Cu iz de proaspăt tuș o slovă pe hirtie!
 Tipornita a scris-o, de la Kiev solie.
 Ea spune de-așutornul ce l-a trimis Stavola,
 Dar noi istoria-am prins-o pe fiecare plă.
 Dar oricare-ar fi slova și oricare-or fi scrisul,
 Același gând avem, ne este același vîntul.
 Slăvită fie miua ce pe-alta cu drag strînge,
 Căstfel de unire pe veci nu se mai pînge!

1711

Mult cald voit-a timpul să-l ceornă peste țile,
Peste-o plicticenie născută-n grele țile,
Atunci când jugul ture cerea popor mântu,
Jurau credință Petru și Vodă Cantemir.
Atunci Pe calea morții un piept corium sta scut,
Dar ruzul și rondul cădeam cu glaul mânt.
Atunci la Stăni Cesti și morții pe erupție,
Sopteau cu buze arse ambutul spirit-„FRĂȚIE”!

1856.

O, țara mea, dușmanii te-au răpedit, în două,
Mai lenie să-ți aducă o suferință nouă,
Să-ți fure bogăția, dînzăta să-ți calce,
În jug să te aplice, oș un tîrnic în pace,
Tu singură - împotriva să te - izbăvești cu tînc
Și mantia-ți frumoasă să o prefaci ruine.
Dar la Paris o voce aprinsă-o lăcrimă,
Căci ea strigă puternic - „pentru țară - UMIRE!”

1877

Se clătirea imperiul, se clătirea substanul,
Este cuprins de spaima cu care vine valul,
Turbat izbeste-u cale și Juge cel murdus
Și însus Osman - Pasa la Plevna se dă pros.
Pământul se îngreșă cu sânge omeneș,
-Moradul sîngerat-a, muscal și românesc -
Dar purpurial albur se vede-u miretă,
Scriind pe cer cu sânge nemuritor - „FRATIE!”

1944

Băsură soarele la Tozi cu Foti eș e ger,
La București... prin vîscal... îngreșat: cruce de fier.
La fel cum dimineata alungă zgura nopții
Și neocupriusul soare străbate calea boltii,
Asemeni Libertatea alungă Strugurea,
Dar celor alibiți le-aduce mîntuirea.
Un copilăș se învecoste și priinul lui curănt,
Ecou răsună-u lume - „FRATIE PE PĂMÎNT!”

Epilog.

Prietene sfinte, prietene sfinte!
Cutacera pământul și-urată - e cum se crește,
Pe orbii fă-i ca să vadă vopsea din minții,
Pe surzi fă-i să audă tumultul nou al vieții.
Vriată cât mai bună - acesta pe, țelul -
Tot pe te zări zărire să gloare porumbelul.
Aș vrea să se re-urlinească această sărbătoare,
Să mă deschii la piept și să strig, "oare, oare!"

București -

-25. iunie 1959.

-Mă bucur-

Mă bucur când văd albe flori de câmp,
Când văd că ce-i azi ieri era numai vis.

Mă bucur când văd numătoarul pe școală,
Când stău militanții de strajă - a țurcă.

Mă bucur când țigla se țopăie pe soare,
Când fata mi arde de-a sași și dogoare.

Mă bucur când văd ^{privire ramuri de} ~~mășină~~ priate brozi
Orase de ieri și orase de azi.

Mă bucur când pământ mi flutură - a vânt,
Când vânt se storneste de spun un cuvânt.

Mă bucur de viață, de trai și de pace,
Mai bine va fi, mai mult noi vom face.

Pînă departe-u zace.

Atunci cînd eu colind străbunul București,
 Compas ce este astăzi cu vechile povești,
 Văd cum orașul meu se-nalță zi de zi
 Și cum clădiri se pierd în zările-azurii.
 În mină eu o poare și eu creșcu-u alta,
 Acelora m-alătura ce-u brate, tin lopata,
 Cu ei mă ure pe șchele sub palele de vînt,
 Și aud tunutul muncii și pedoriuri de crînt.
 De-aici, de sus, văd totul, pînă departe-u zace,
 Uimit privesc Bicagul de-oremeni Baza Mare,
 Privesc la buruiana ce cade secerată
 Și-u leul ei jurnalale și blocuri spre uericate.
 Și șchelele alături de vînda cea mîreață,
 Vorbire de bogăție, de oameni și de viață.
 S-a dus trecutul, cu piccose temelie
 Umbrăși haiuă nouă străluna roștii glie,
 Și văd muncind cu tărie, e țara o uzină,
 Ca ziua cea de mîine să pe zi venină.

Mă place mult, în am am un mic de spus,
Dar pare să fii o grece - mai sus, meron mai
sus!

București.

7. Octombrie 1957.

..... Și noaptea-a coborît.

Și noaptea a coborît, ou cameră-i tăcere,
Începe cugetarea și-a orelor veghere,
A poeziei muză încet îmi dă ocale,
Din fulgerarea penei aprind luminii banale.

E-atita de tăcut că-u piept îmi simțușlărea
Și în urechi aud zvonuri de valuri-mare,
Prin geamuri o potecă a razelor de lună,
Pe-un tom de Eminescu împlete o curună.

Și în tăcerea nopții se-uechid a ucle ploage,
Gîndirea-mi navighează pe-arizurilor ape,
Acum e întuneric și muză u-o mai are,
Yar luna nemiloasă a dispărut din geam.

București.

14 octombrie 1959.

- Bunico. -

Pe-un scăunel în fața sobei,
Plecata peste-o țesătură,
Își împletește vremea ei,
Cu fiecare-impunsătură.

Din vatră flăcări jucăuse,
Pe clipe ^{le} plisud se prind în hore....
Pe scaunul din fața sobei,
Așa trec ore după ore.

Necrutătoare dalta vremii,
Adinec brăzdă obraji săi,
Pe fața-i albă se ivi,
Nestearșă hartă - ape, văi.

Comoara bunătății - o poartă,
În piept și - - - în batista sa,
De-acolo sîi dădea și mie:
- Hai, mergi și tu la cinema!

Acum cînd stau și o privesc,
Îmi pare rău e-o supărare,
Ea ce-are lauri de argint
Și viață poate cit un gram.

București 7 noiembrie. 1959.

Romulus Bogdan Autonescu.

- Bunica -

Scrutând prin vânturi un tărâm plerndut,

Pe-^{a se odihni} un scaunel în fața sobei,
 Plecată ^{Adună} peste-o țesătură,
 Își împletește vremea ei,
 Cu picurare - împunsătură.

Din vatră, flăcări jucăuse,
 Pe chipu-i blând se priud în hore,.....
 Pe scaunul din fața sobei,
 Așa trec ore după ore.

Necrutătoare dalta vremii,
 Adinc brăzdă obraji săi,
 Pe fața-i albă se ivi,
 Netearsă hartă - ope, voi!

Comoara bunătății-o poartă,
În piept și..... în batista sa,
De-acolo îmi dădea și mie:
- Hai, mergi și tu la cinema!

Acum când stau și o privesc,
Îmi pare rău c-o supăram,
Ea, ce-are lauri de argint
Și viață poate cât un gram.

București

7 noiembrie 1959.

Măi scapă
ochii când și când.

Alina
Gând.
20/11/59.

CITITI CĂRȚILE DIN COLECȚIILE

- LUCEAFĂRUL
- *și*
- *Meridiane*

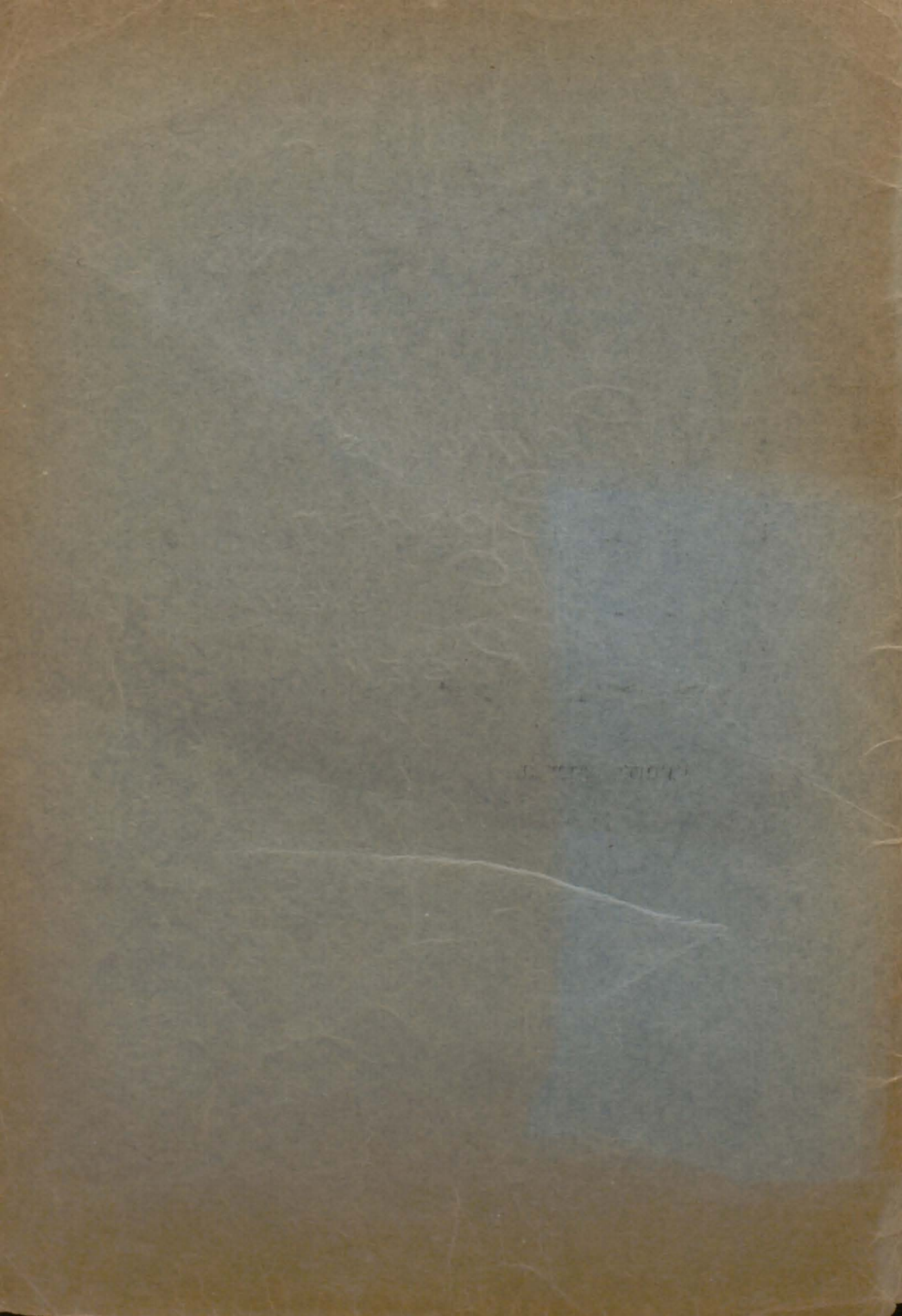
cele mai frumoase
NUVELE, SCHITE și POVESTIRI

Contut

Romulus
Bogdan
O Versuri
Poezii

Pentru școlari

Nu stie, uciandă, gâta în care

Duocile prin pante. Ti-au breac (te-^{au} _{aliniat})

Nici zornul trecut pentru pâlcare

~~La munte, oca în vata~~

~~Grand s-a utrapat duriciti în lăpt
La întreprin de orgasteri în lăpt.~~

~~Don pozele albumelor te pând.~~

Hai, lăcu. și mi vorbim aleacs

Poste ve un trece de urst

Pete lăcu nite. ar și unai trece

Eu mi unaltamere în arșest.

{Sunt

{Dor condamnât și sunt? și totiere

Meantă lăcu plus de mînc

Se roud și totiere sunt condamnât

Meantă lăcu plus de mînc.

Să un întreb, și lăcu a mi-ate dat:

"Portoritate, v-a roud un plus".

Autobiografie

Pe mine stogole dom Tei m-au zămisit
aza, mai desucliat, mai uucioptit,
gata oricund ca printr-un calt de guri
mă gviră tăcerii câte-o-ugurătura.

N	D
6	2
8	8.
12	12
14	18
22	18
24	24

Pentru acesta gradul profesiei mele
trebuie să mă ierte.

Eu nu le-am putut pricepe niciodată
prelegerea lor,

nu le-am putut pricepe niciodată

stăruința de-a mă aduce

între cei patru pereți ai clasei.

Eu nu pot crede cum părintele poate
fi atât de rău;

adesea îmi vine să ~~scriu~~ scriu

BPHV

A. chinensis

Pe coast cu atita promisiuni
ochii mei s-au frant parca mi s-ar fi
an simpanat ceva din culorile lunii,
ceva din culorile bucuriei,
anemi iedarii intristat o frecvnta.
Si taturii, cotelata, prunzele ~~si galbenul~~ si
se rasuceau cu unta durarii
^{puta} si toshii mei ^{trec} ~~si~~ umbra de gloriu
pentruca din coast in coast
e fixare sa viva si toamna.

8 octombrie 1964

~~car
stingher
pau
lucifer
sot
zbr
pqr
fumele~~

~~culcent
pat
mar
stat
lat
coast
lucifer
putat
cast
st~~

~~zbat
lat
lucifer
putat
stat
culcent
Putat~~

BPHV

9 Voluptate

Sub cer, involtecat laudat n-a ^{cuiecat,} ~~in~~
~~Volatete laudat n-a culcat sub cer~~

~~dar~~
Si luna - ufozvată in lumina

~~S~~ a calorit rfoosă ca o vira

Atrassă de un contec legat.

Cuprins de atata voluptate

Inregal trup acuma i se zbate

~~Si mai de itata voluptate~~

Si-u apa care pare ireală

Ecoul respirat, cond fozon, cond lictalo.

~~Acum in atata dulce voluptate~~

~~Acum in atata dulce voluptate~~

17. octombrie 1964.

APNU 130 Implorire

E-o liniste la intrarea ta,
 Apoi culigi si faci un pas
 Mai mult. Si tatuzi ai roman.
 Si esti x-u urmas si nu capatti.

Studati ce u-a gradat ariave.
 Un timp esti prea depasit
 De gradul tau, dar sa spernit
 Te zvonolgi si te ajungi pe Five.

3 noiembrie 1963

Poza gradientelor mele te vreau mereu trecand
Ca aland de tineri al clipelor de dor.

E scris ca -u dauale tale

Percari

E: cu un lung cad umbrela un raptam pe
pământ, lan domul de floare ca ut
vobse soarele lan abracadabra;

Bedra

Iubita mea
Ce ochi are
Iubita mea.

Pe ne grabim o taturi ne
despartim de voi,
Cuvintele rostite - s
izalate ca de flori,
Pe le-intelegem, un le
dehuzim.

Vivem si tot le tipim in
via

! apoi le beam!

Calcutta - Zora

Dimi pulberii și năpătașii sunt zornălit.

Bunicii mei au fost acți de uit.

Caloanele mi-urii ridicate

Sunt atogi profunzi pentru dreptate.

Făptura-mi îndreptat sub călări

Este a mea și-a celorla drății.

Coul mândru și pe vâpăntă la

Bunii stăvean obșta sub pâră.

Acolo m-am urăsit, pe țipii de glorie

M-am ridicat stăpân pe-a mea mure

Și-urăntă o zăre de-altă zăre

Mi le-am ales pentru ogar potare.

17 martie 1964

142 Și eu

Apela-mi poartă pece goală,
 Clipe se vorc și între valuri se sparg,
 Cum vorbă pierdă cîntecul din larg
 Și rădăși pe zărnă se pierd bucuratul.

Le duce un dar, un dar le întoarce....

~~Tănușul un rădăși~~

Cu cerul întreg și pîmîntul pe câmpuri
 Și eu cu ei și ele și vrea ca să știe
 Să stăruie între brațe furtivele lor.

E Firziu

E Firziu ca-u domole tale

Tatu zăbrăvum tetruplatu

Arultrud cum vatu-u frunze pale

~~Arultrud cum vatu-u frunze pale~~

~~Arultrud cum vatu-u frunze pale~~
Ras caleste

E Firziu ca-u domule Firzi

Că, matam alături am uitat,

Așteptam Pe-acela, de va veni,

Ștefănuț, și s-a-utirgat.

18 octombrie 1966

Tat mui așteptam, de va veni,

Pe acela care-a-utirgat.

Stom atot de puter timp singurimi

Întot un oarec vreme aici măcar se ve cunoaște

Desenul caplonei:

Clavonii acuzati

au fost primii mei prieteni

si eu i-am iubit oza cum eram,

cu infatisarea lor precum putru omuncorci,

cu trupul oval,

cu picioarele multori si ueegale,

cu gatul nefiresc de lung.

Dar eu i-am iubit oza cum eram

pentru ca eu ii imbracaseam

si le desenezeseam alaturati,

tinind cocionul cu tot pumnul,

niste fabrici cum est eide malte

cu care - i tinutosem sa munceasca.

Tot eu le presirozeseam drumul

si poate si vetele

cu o multime de flori.

Cred muma sau bunzeul

veneau sa vada ce joc

ma aplecam cu tot corpul

parte universală mea,
lipindu-mi și brațele alături de trup,
pentru că nimeni să nu tulbure
odihna prietenilor mei.

De altfel voi trebuie să știți
că eu am făcut lumea asta atât de
sumară.

Alte vortre gjudurle acete

Vu rivari adats feste recete.

Culmea fajtela dorene (vednate).

Ma gmdess en un flocu ce urse

2 Me-utregi si alte vazte nutregi

St cuosoni travele dou legi

Oamenii.

Așază oamenii,

via și pleacă

zăbăvindu-l puțin pe viață,

centruindu-și privirea și răstăruindu-și capii.

Cu o linie foarte (c)ă nu mai au nimic de spus

părăsesc frumghiul trecând drăcuale.

~~Și pentru că sunt utucii din fire~~

și ^{pută} totă priatură voi

fie țigăretul,

pe palăria.....

28 octombrie 1964.

Și pentru că atunci și ^{frământate} ~~probleme~~ alte probleme

lăsați

BPNV

95

(Justi tunc) taturces una stromi

3. Porcaei plecat si tatur stromi / porcaei

4. In umbra unui grad substituit,

1. Cum vortul alomei cond re-ucorã

2. La rezorvrea - peccati dntu - un rehit.

~~Porcaei plecat si porcaei stromi cond re-ucorã~~

~~Acuma autu voi e - atota cale~~

~~Cã doruote pter pãã si o peã~~

~~E - atota cale - acuma autu voi~~

~~Acuma autu voi e - atota cale~~

~~Cã pãã si o stobã dntu pãã (pãã)~~

~~Cã pãã dntu pãã si o stobã~~

~~E - atota~~

BPNV

E o idee a toat si u trate sunt idei.
Spargi numbrul luminii si dai pte reãteci.

BPHU

Bate Bahica Ciutea de vin
Lui Corvelou Șeaban

Nu ne grăbim și tatuzi ne deoportim de noi,

Cuvintele rostite - o optlată ca de ploși,

Nu le-uzilegem, nu le deslușim.

Vom și toate le topim în unu

Și unplem unu pătrus după pătrus

Să bem amorul cât mai e amor.

Scheletul cuvintelor cețoase

Ne murea sec lovindu-ne în oare,

~~Și simțind~~ ~~Reducându~~ ^{și simțind} înalțurau amorul....

Ne ridicam spre voi și ve ^{doborâș} ~~deprta~~ vinul.

Prietenui de-alături a vorbit:

„Iubita mea

Ce ochi ocea....

Iubita mea....

Și vocii s-a ^{prăbușit,} ~~resutat,~~ ~~prăbușit~~

S-a-ncălțat pe ^{zădul} ~~zădul~~ din pătrus,

~~Și~~ A adormit răpăsat de amor.

→
Togomil trecut pe la usor
Dre amintiri sau poate de a fost
Mai spune:

„Ce ochi avea
Iulista mea” -

Si-apoi se duse.

6 noiembrie 1984.

stăzoi
doi

W
subitronit
sclărit
măst
patolof.

Mos
vizi

acum
pam
pam
serum
pream

stăzoi
pate
stăzoi
vate
cote
lute
măst
succeai

E-atăta timp acuma între voi

Că pierce dorul pînă să-l stăzoi

E între voi atăta timp acum

Că pierce dorul pînă să-l stăzoi

Nepustorosi

Ca-ntre bormomă bozele de fum

E-atăta timp acuma între voi

Că pierce dorul pînă să-l stăzoi

Nepustorosi ca urzutele voi

Tirte de o vlagă prea succai.

3 Tătuși pam pam cî vizi stăzoi pînă

4 În umbra unui gînd subitronit

~~Cum vîntul alăveii cîntă succai~~

1 Cum vîntul lăsat de o boze

2 Trăzuită un cantar vedepnit.

pag 79 Mai stăru...

E-atota timp acumă între voi
Că pierc darul pînă să-l străbata,
Neputincios ca vîsurile moi
Tirite de o vlogă prea înceată.

Cum urmele lăsate de o barcă
Frămîntă un contur nedefinit,
~~Îmi pare totuși că-măi stăruie parca~~
În umbra unui giud îmbătrînit.

13 noiembrie 1964.

Mai stăruie totuși (în umbra unui parca)

112 Grinduri în seară.

Seară de seară

colind străzile copilăriei mele

și străzile mi se intrud la picioare,

așa cum un ciine se lungeste așteptând să fie ^{învingut}
învingut.

Mă cușore picioarele,

lor le-am dăruit și costele și genunchii,

ele mi-au îngrijat îngurăturile

spune cu voluptatea grăbiri spre maturitate.

Poate lucrurile s-au mai schimbat;

de pildă vecinii... unii au plecat, alții au venit;

picioarele s-au domolit sub ocajii de asfalt,

anticipează, pentru cămă de vreme,

centopirea-mi cu lutul;

sau copacii aceștia, acum crescuți

încet, dacă ar mai fi o dată copil,

mi-ar putea lesne ascunde după ei.

Da, lucrurile s-au mai schimbat;

de pildă eu îmi măsoz cu pașii

cadentele unor versuri veserire,

sau îmi fac socoteala

citi kilometri de țigări au jumat privi azi.
Mă strigă surii pietrele,
Sui cer privomul meu de coate și genunchi,
sau măcar niște poeme,
niște poeme pe outelenul lor,
niște poeme despre piatră....
Eu cadentez verorii nesenise,
măror kilometri de țigări jumat
și privire luna.

Nu, nu luna de pe cer,
luna mea de staniol,
agățată de o baltă pe care-o poți atinge
cu mîna.
Pietrele mă strigă,
vor poemel lor, fără astri fabricați.
Ciulegiul ăsta de baltă mă înșoacă,
luna mea de staniol
pare un fund de fugire afumat
pe care-l pot boti în pumn.
Mai țirziu poate, vruna din iubitele mele
sui va gîsi luna mototolotă,
o va netezi cu unghia,

areșved-o apoi într-o carte sau o cutie.
O dată pe an sau unai ros
o va prinde într-un brad
împreună cu alți amiațori frumoși...
Pietrele mă strigă,
copacii, vecinii,
chiar și cei pe care nu i-am cunoscut,
toti vor poezie lor,
poeme - clipe,
poeme - viață,
fași sui cer viață,
un o viață îmbrăcată în stăvil,
ei o viață despre care să zici simplu:
„Prieten, vă las un oras, câteva cărți
și o respirație cu grâne.
Eu acum plec”

12 mai 1964

B 7140

140 Despărțire

Total a fost ca o umbrășiere de soaptă amară,
Ca o lăucezire de arcuș pe visoră,
Ca rounul furat dntre strusele gene,
Ca o lacrimă coborâtă aleană.

Au adorunt visurile toate....
Se trezese și revia amiatări legăvate,
Căud fugind, căud rîzînd sau plîngînd....
Ne pîtrîm unul pe altul în gînd.

16 august 1964.

Matroada

Tăcerile s-au scurs pe bulebarde
Ca niște serpi. Și s-au retras din porcuri
Pe undeva a început a arde
Și-a re-uitana din roze unuși aceni!

(Clameii poverii pe bulebarde
în locul tăcerilor pt. ca niște
roze unuși repede pe cer cu palmele
lor uscate)

Cu palmele din miază dimineață
Necontrast se pierde prin-a soare
Ierind apoi cu chipuri ce umere
De-o nemăsurată substanță -

13 noiembrie 1964

- 11 Nu știu, visăntă, zăbă în cor
 10 Durenta prin prietere ti-au trecut
 11 Nici zăbă trează pentru jăbă
 10 La intrarea drogă: au lăb.

Mo am auzit blestem de vorbitor
 Și mi-a dădat de mine un o-a priu
 Și tături lumea oia vătore
 'Mi lăsa ^(cei) țol și-ayape stur.

Confesiune prin pământ la lumina,
 Mi zăbat marea și-ayung la un locu
 Dar chingile unglu de rugă
 Aș mear și-ți spuna când vai veșu acasă
 Co am poretu universal tat
 Dar limitele-aceter un mi lăsa
 Es antele, și judec și să pot.

BPMV

Predică

Iubiții mei,

Bunul nostru Dumnezeu a ~~făcut~~^{dat} pentru voi
accorde viață cu bunlățile ei
și v-a poruncit s-o trăiți modest și cu încredință
și să lăudați ceea ce a făcut pentru voi.

Veniți ~~la~~^{dat} bunul Dumnezeu
tot felul de dureri,
durerile fierii, durerile morții,
v-a dat ^{și răzvrătiți} răzvrățiți, poame
precum și altele,
câci omul este ~~păcător~~ ~~plin~~ plin de păcate.

Și a mai promis bunul Dumnezeu
o lume frumoasă,
un fel de turmă cu un singur păstor,
în care fiecare om va avea
câ blana ei și cu blana celorlalte
fac „blănoțele noastre”
și în care vor merge după putință
diavolii-și apoi pisicile după nevoi.
Și asta Dumnezeu a făcut-o

conform unui plan
duminte stabilit pe mai multe luni.
Să vi binecuvinteze Domnul acum
și-a veșii veșilor. Amin!

BPNV

16 noiembrie 1964

Dia minnatun

Prima minnatun pe pământ
a oper-o Eva

atunci când a dat lui Adam mîndul opor.

De atunci toate femeile vin.

Restorul Kovalc nu

~~nu a~~
și-a pedepnit nevasta
mîndrudo și el.

De atunci biserica nu s-a mai prăbușit.

16 noiembrie 1964.

BANU

Vino....

Vino să-ți prind în pleoacă flori de soapte,
Cu dar să umplam gâbul dintre soapte,
Să-ți cânt chipul lezător de luni,
Să ne-mvelască neșura nebunilor.

Vino, zăcută, și răniți tirzile,
Vreau să te port sub cerul argintiu,
Orunde vreau și tatălui nici mai zăcut.

24. 11. 1964.

B. P. N. U.

69 Și a plecat....

Și a plecat

Frumosul gând

Când legăsură,

Când fremătură.

Și-n locul lui

Au mai rămas

Ca un popas

Al vântului

Ape de țară,

Chipele # țară,

Necun grăbind

Să un le prind....

Să un le prind....

8 ianuarie 1965

Ai fugit prea departe

Și mult prea repede poartă

Te vei găsi prima în moarte,

Cu stele, cu eternitate

De altfel mai oare atâtea de făcut

Să ne bucurăm de bunele fapte

Juicatul nu poate rămâne tăcut

Întreținând la ^{intâlnirea} ~~ora~~ ~~aceea~~ ~~frige~~ din noaptea.

(Ca un biolog regret trebuie să fie).

4. Ai rupt dintr-o dată și ai fugit departe de mine

3. Pentru iubirea rădăcină cu por usor

2. Mi-ai prădat de ține în floare

1. Ci lăsa-ți pământul printre țeseri

Vrei amatoriți și-narzi-a plete

Un băiețel în marea noastră parte....

Întreținând te vei găsi ^{bucuria} în moarte

Cu stele, cu eternitate.

Spargi glolul clipii și te piergi de mine
Derbonturnd apnital timp don vers
Di-ș bratele de tine încă pline
Si-ti pase resutoarece rea nouens
De ta intorec

Dar te cuprungi dezore spre departe
Vis răscrit la margini de păcate,
Te vei juca intoria tu cu moarte
~~Cu stela, cu eternitate.~~

~~Un sfârșit refuzant~~

Di-ș bratele de tine încă pline

Noianul clipii te pătrunde încă

Mar lumee clipii te pătrunde încă

De ti-mi întorec drumul către mine

Timpul ar sta cu aripa uniată.

Timpul ar sta cu ora ^{neumbfati} neplecate

Timpul și-ar face ora mai înecate.

Prin

Sub bolta ^{pluvii} și singurătate
fapti de singurătate.
cu

Bonu

133

Te cuprungi de zare
Singurătate

Mi-s brațele de tine încă pline,
Dar lumea clipei te păstrează toată,
De ți-ai întoarce drumul către mine
Timpul și-ar face ora mai încetă.

Dar te cuprungi de zare spre departe,
- Vis răsărit în margini de păcate -,
Te vei juca înșiră tu cu moarte
Sub bolta pliuă ^{cu} ~~de~~ singurătate.

27 ianuarie 1965

B9AV

B2

Ştafia sufletului meu

(Zurşorită,

Dă-i te-ai hotărât să pleci.

Ai făcut bine că ţi-ai luat în frum

toate amintirile

toate speranţele.

inimile Frate.

Ai făcut bine.

De altfel puterai s-o faci singur,

frate te gura eu,

Jură să-ţi urca mormon om urechi

că voram te fu un om fără suflet.

Cred că ai sufletul.

că aici un mai ^{vai} te căuta

BRU

131 ~~Se cearu~~ Asteptand

Cearuă - re în mine și re cearuă

Fulgii grai de cea ca-u pluvă iarus.

Dorurile mele - urisrate

Timpul și le-asteamă în mine toate.

Obosit, plătind printru Troiene,

Grindul și re depene alene

Asteptand iubiri de primăvară

Să mă cîntec ^{nume dintr-o} ~~asemenie~~ ^{dintr-o} viață

26 febr. 1965

Cercușe

Le-am asvârlit când ne-am font und mare
Unul s-a font lună, celălalt soare.

Adapt pe la începutul portului mare
Le-am ars pe toate împreună
Unul s-a font lună
Altele s-a font soare.

Cu pînțeni pînă und țeri
Băteam domurile ca soferi.

(Gîndurile stătin visului frumoase)
Cite ungerne de uerpozore și dar
Trei pînțetou în flétel - Permețator
Sufletul arde, adîn un dar
De uerpozore în fațată de steli
Vor vai oca loc uerpozore ueli
Rotundele pînțeri, stătin de soare? ...
Cum zăre ună cu pînțele-va oare?
Si ce ne

Punctul meu de vedere

^{și mult mai}
Slava Tie, mestece sticlă

pentru acest bob de aer
prelucrat în imensitatea geamului,
fără de care el ar fi fost perfect
și deci uscat,

pentru acest bob de aer
pe care, dând prindere,
ne vede o altă lume....

Ami plamb vederea pe blocul de vîto-ăvîto
și ved o fată un pice frumoasă. Cînd
buzete mi oborește, ^{potrivit structurii vîto-ăvîto-alei, de} le tai, le chîmsoare ^{cugetului}
după o arhitectură proprie, după legi
proprii. Fata, un e frumoasă, ea o pe
frumousă, o foc să rămîne cu iubita
mea; ea trice domeniul de geam, eu un
o mai vîd și încep să tai cu ferăstrău
ferăstrău de ferăstrău acolo unde mi se
pare că ferăstrău s-ar merge în ea.
Apoi mi mișt punctul de vedere
pe trestia, plătind să mișt cînt pînă

ca după o ~~durată~~ ^{durată} suplimentară. Când
un om cu vârstă înaintată începe să scrie
zburcăt îndrăgostit, dar și cu gândurile
normale și cu i-le retez cu punctul
men la vedere pe cele două ~~scrisori~~
ca el să alunge după vârstă sau furtiv
la fel vă joc cu niște capșii care
trece pe strada.

Du cele două scrisori un bobolac trece pe
strada și joacă și cântă vâscă și
niște spe pentru mine, le îngerețdă
mă. Cânt și mi redă, și mi face
și am marșul meu grand cu
inimă lui bulă de aer, dar e
gând și te ascuzi după programul
Fou pentru la vedere.

Cercuțele

zoferi
ilii
ceri
peri
veri
lucresati

per
per
cer
zer
ungher
talusier
zornoscer

Eu prietenii mei, piatră vai ieri

Străzile aprig băteam ca zoferi

Năzuindu-ne cercuțele rotite pe zore

Pecore cerul să poată spre mare

Băși lungece apele veridatoare

~~Măsură nouă, nu
A fost ocaz de zoferi~~

Iti multumesc, vestere sticlo,
pentru acest gramto de aer
uitat sau inconstata geamului,
fara de care el ar fi fost perfect
si deci usit.

~~Iti multumesc~~ Iti multumesc pentru ca
l-ai rugat in puter sa se scoala;
pentru ca printru el
lumina din afara sa schimbe contururile.
Socle sau nu-l hoina,
fara sa se potriveasca pe langa el
si sa se descompuna in culori frumoase.

Joc

Unu, doi, trei, patru....

Numără pșuș la cincizeci,
pșuș la o sută,

pșuș ciud se vor ascunde

durerile și bucuriile tale,

subiectele ^{interioare} ~~interioare~~ tale

printr-o floare, prin
capricii, stăruind în se
și în un
guri.

~~și prin așezarea, între pșuș și pșuș~~

și Cud ai să pșuș număratoarea
porvești și bucuria lumii
cu oamenii ei răi,

și cu oamenii ei buni....

Un, doi, trei, patru....

Acum trebuie să te ascunzi și tu.

BPNU
134 - Joc

Un, doi, trei, patru.....
Numără pînă la cincizeci,
pînă la o sută,
pînă cînd se vor ascunde
durerile și bucuriile tale,
îndoielile și iubirile tale,
prințre flori, prin copaci,
învîlindu-se în neșuri.
Cînd ai să sfîșiești număratoarea
pornește să descoperi lumea
cu oamenii ei răi,
cu oamenii ei buni.....

Un, doi, trei, patru.....
Acum trebuie să te ascunzi și tu.

6 aprilie 1965.

Și pe lângă Queen, și grup și grup de rock

Chiar de mai și trei o clipă ca în utero.

~~Deși nu mai sunt și o clipă de unicele~~
~~Plungându-se în~~
~~plutând în câmpul păteșilor acele~~

~~Te vei întoarce - a zădărnici pe gura așă.~~

Vezi subțiri orizontale ~~și~~ zădărnici așă

Sau mai puțin înțeleși de unicele.

~~Fiindcă nu sunt și o clipă de unicele~~

Să înțelegi din vorbire stih după stih.

28. aprilie 1965

(„Rovdelari despre timp”)

Rondelul celor doi

totem
bletem
~~clerem~~
terem
verem
serem

141

Aș vrea să vă șitator, un te chem,
Făptura ta de amăduiri mă doare.

Esti precum și ecoul de blestem

~~de-o~~ de-o prunto față mare.
~~de-o~~ Bonifat

Nu știu dacă pe lume mai avem

Puteri și regimul acestor gloare.

Aș vrea să vă șitator, un te chem,

Făptura ta de amăduiri mă doare.

Gândul te vrea, iar ochii un osuleț

Se-ovind cu ei

Ciulei: „Originalitatea este lipsă
de informație”

Ciulei: „Epoca noastră este a loteriei A:
Atom, Absurd, Abstract”

Ciclu 28 -

~~24~~
~~25~~
~~26~~ - zile de
sangerare

27
28
29
30
31 } DA .

1
2
3
4
5 } perioada de | interzos^u contactul
6 } ovulator | sexual
7
8

9
10
11
12
13
14 } DA
15
16
17
18
19
20

~~21~~
~~22~~ zile de sangerare

ANTICARIATELE DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

*cumpără cărți vechi
din toate domeniile,
în orice limbă*

PLATA IMEDIAT ÎN NUMERAR

„Steaua roșie”
CSI IV 48 S STAS 2019-56

Prețul 1,05 lei